

Naše Beseda

Pod tímto ohlavením otiiskneme vaše dopisy sluhého obsahu. Musí však být prosty všeho obchodního oznamování, jakoz i osobních narážek a vždy jazykem možným podepsány. Aby se předešlo možným myškám, musí dopisy být zřetelné a hlavně pouze na jedné stránce každého listu psány. Jinak neodpovíme za správné otištění na sebe nebudeme; závod vůbec za dopisy nemůžeme odpovídat.

PUEBLO, COLO., 16. dubna, 1917.

A z duše v duši nám horkost se je. — a náš soudec jest naše dobra věst — s úderem jedním tisíce srdcí nám bije — a tisíce ruk se stiská v jednu pěst!

Ó bratři, bratři, z kolébky jedné — v jasno a dáluva: měřme cíl — neproměškejme ní hodiny tak drahé — konzo života — čas jest našich dní!

A z duše, a z těla i s kvi — udeť i síla — smír nás rozvaďené! A jeden necht hlás a prsou všech zahrní — Pod praporem bratří, domovina zove! — Napsal E. Gangl, Slovenec.

Domovinně:—

Ó vdova toužná opuštěná, Ty máti tolika sirot, S krvi slzami napojena, Ty bol zakoušit jen, nie dobroť!

Hleď matko nešťastného syna, Oj, zlatá, máti Domovina! Ty krásná jsi, že krásnější není, jakých oblévá světlo denní svěží jsi — vše štěstí Ti, necht koruna věcí Tě králova!

A s trůny jen Tvůj věnce jest a rod Tvůj rodem mučedníka jest nepřátelský svět Tě jen přežírá, přehlíží Tě a Tě jen zatírá!

Kdy to hoře pak míne Tě? Kdy se oko xyjasi Ti kalné? Kdy svěleč ten plášt žalný? Kdy slunce zlaté Tobě zasvíť!

O kěz s moeí, štěstí, slávu ne s koronou trnovou, by nebe ovinulo Ti svatou hlavu. Jak veselí pak já pustil bych se do zpěvu.

A když nikdo nechtěl by Tě Kdyby s nohama Tě šlapal celý svět, Já miluji tím srdcečnejí Tebe, Já miluji tím opravdovějí Tě a miluji Tě se slzami!...

Oj máti má domovina, Ljubezem moja Ti jediná, Ty moja skel i bolečina, Bog čuvaj dobrotljivi Tě, Bog živi Tě, Bog živi Tě!!!

(Syn Slávy — Slovenec.)

Paděsát tisíc saní dřív zasnuže nými pláněmi Sibirje, jež odvážejí okrouhle sto tisíc vyhanených — synů to nyní svobodné Rusie. Jsou to věřinou političtí provinilci, kteří byli administrativně odsouzeni do vyhnanství do Sibíře, ne aby měli jakékoliv přiležitosti svého provinění; někteří ani nevěděli, proč byli odsouzeni. Všichni spěchají z těch dalekých asijských krajů do rodné zemi, dřív nežli roztaje sníh. Výjevy z nádraží: S podivem a jaksi tupě hleděj před se, jako by byli přišli na druhý svět — rozčehání, nuzanání, zbledování jsou mnozí. Někteří jsou usouzeni od revmatismu, dva jsou bez pohou a bez rukou, neboť jim omrzly a odejmuti jim je. Jeden měl prostřelenou nohu, což si utrážil, když chtěl týden ještě před vypuknutím revoluce utéci z vězení. Ležel právě v žalární nemocnici, když zvedl a tom, že jest opět na svobodě. — (Výryek pahěrků z Ruska v časopisu "Proletarce".)

Naše budoucnost. — Časopis "Slovenský Jih" jenž vychází v Odesě v Rusku, přináší následující článek o naší "Slovenské budoucnosti". Uvádíme jej, jak následuje. Mnohým dosud Slovincům je stále ještě nejasněno stálosti, které bude zaujímati náš národ v budoucí "Jugoslavii". — Jednu se bojejí, že bude s ustanovením té drávky učiněna konec všemu Slovenskému životu, vidějí v budoucím skupěném jazyku "Slovenský jazyk; druzí zase uvažují, požítaje na jisto, že bude stien nějaký díl našeho národu

DVA ODBORY NÁMOŘNÍ SLUŽEBY.

Na levo nalézá se poddůstojník pravidelných námořníků a na pravo je seržant sboru mariňáků. Poddůstojník je dělostřelcem. Mariňáci jsou armádou v námořníctvu. Jsou první, kteří jsou vysazeni na pevninu v případě invase. Mají pověst dobrých bojovníků.

aby se svou slavností řečí Matyáš začal. S omluvou povstal Matyáš a dí: Čtená společnost naší slavnosti! Přiznávám, je sice pravda, byl jsem vami pověřen tím, abych slavností řečí dnešního večera pronesl, ale ráčíte mě omluvit, jelikož já nejsem řečník; totiž nikdy jsem se tomu nechtěl; spolehnul jsem sice, že to nějak provedu — přes čas práce drobných myšlenek jsem k tomu strádal, z čehož dnes chci být učiněn osovou na papír, což mělo být základnou mého referátu. Avšak ten dnešní přívod mým osudem mi ony rozpočty zhatil. Rikává se že si člověk vzděleky nějak vypomáhat sám musí, i já tedy s chutí pustil jsem se v kupě odložených novin nějaký ten program hledat. Nu, štěstí mně přálo — při čemž sáhl do skříně, vytáhl jsem noviny, papír jen tak dětským skromným formátu a přepracuje z kypřa listy — začal: Jest-li pánové spokojeni a souhlasni s tím budete, přečetl bych vám tuto také z uplynulých let J. A. Komenského jubilea adresovaný článek — vzhledem k našim jihoslovanským hostům vidím se muset omluviti, že článek můjím věnu dle originálu jeho — to jest český čísti. "Zeela svobodno — odpovídá Ivan — neboť český, protože slovenský rozumíme, a abychom zdomácnili s národním tímto jest mntno a povinností naší abychom si pomalu zvykali, ježto dávad, že Severní Slovinci vždy byli a budou národníky Slovinci všech. Rádi tudíž i já bych povděčen byl tomu aby při našich společenských besedách vždy české pokud možno nářečí námi užíváno bylo. Ano, správo tak jest, hlásil si son. hlas svůj Ivanovi Marko a Joze. Tento projev posílám Matyáše do té míry, že v nejlepší náladě pravil, nevíraje listy časopisu. "Jak vidíte, jméno čití název listu jest "Svědomí", číslo 6, ročník 1914. Protože list v našem českém nářečí jest psán, tudíž samozřejmě myšleno jest "Svědomí" — české že ano? Rád tedy vám celý článek přečtu načež Matyáš začal: "Uvědoměnému Čechu má být zvláště 28. března vždy dnem významným. A několik minut je ho měl by věnovat strážlivě úvaze o tom, co dal a dluží národu, lidstvu a světu a čim vším snažil se prospět národu svému a lidskému pokolení J. A. Komenský, ten věrný syn Moravy a českého národa, jenž domra i v cizině zůstal svým. Kdykoliv toho potřeba žádala, rád vyznával, že je rodem Moravan, jazykem Čech, povolání bohoslovec." V Komenského vidíme jasně, jak má pravý bohoslovec vypadat. Miluje přede vším svůj národ, ale jako dobrý křesťan ví, že každý člověk je také jeho bližním. Když je vyhnul z vlasti, miluje právě tím více národ z něhož vylí, ale jeho vělké srdce má při tom dosti lasky, aby rozdávalo Polákům, Maďarům, Němcům, Angličanům, Svědům, Holanďanům i Francouzům. Jako milosrdný Samaritán, jehož Kristus staví za příklad dělníků lasky k bližnímu právě proto, že tento Samaritán se nestaral, jaké národnosti, naba jakého náboženství vyznával je zraněný, ušřbr olejem čerstvým schlazoval pal-

čivý rány neznámého nešťastníka, vymýval je vodou a obvazoval čistým plátnem; tak i Komenský, ať kdekoliv šel ve vyhnanství, všude pomáhal z pouhého soucitu rozptylovat temnotu světem vzdělanosti. Nejvíce usiloval o to, aby osvobodil nejširší vrstvy lidové z pont nevědomosti, třeba nebyli Čechové. "Pojďte všichni!" volá, "jsoume křesťanskými, všichni, jež lepšicho jste židostivi, národu, jazyka nebo vyznání, vy pojďte a hleďte bez přestání, pokud zde jsme; neb co můžeme činiti lepšího v tomto životě, leč se snažiti, abychom — našli pravdu." "Čech škola obecnou pro děti bohatých i chudých rodičů, jak zřejmo z jeho vlastních slov: "Nejen děti bohatých a vznešených sluší ke školám přidržovati, nýbrž všechny jednotejně, urozené i neurozené, bohaté i chudé, hochy i dívky po všech městech a městech, vesnicích a dědiňkách, a to z toho důvodu, že ti, kde se narodili, lidmi se narodili, s tím hlavním cílem, aby byli lidmi, to jest rozumnými tvory, vládci všech tvorů, jevícími podobnost se stvořitelem." — Je rozhodným zastanečem pravého vzdělání ženy. Výslovně praví: "Ze není přičině, proč by slabší pohlaví od umění a umění dokonec odlučováno býti mělo. Neboť rovněž jsou obraven božím, rovněž účastnicemi milosti a království věku budoucího, rovněž myslí hlubito a k moudrosti jemnou často nad pohlaví mužské obdařeny..." Proč bychom je tedy k abecedě sice připouštěli, od knih potom odháněli?" Tot vyznání poetického pokrokaře, jež zabňuje umohé bříšhopský ještě našich dnů, jimž má být žena bytostí otrokou, odkázanou na lákchym a varečku, aby se tak výhradně věnovat mohla péči o žaludkové potřeby svých pánů, kteří jí stále ze škol vylučují snad jen proto, aby zavisela na jejich milosti a nemilosti. Komenskému záleželo nejen na tom, aby bylo mnoho škol, ale on chce také vyučování a výchovu zbavit každého hrubého násilí, každého drůu a všeho mechaismu, jenž zabíjí tělo i ducha dítěte. "Česky vše!" — píše — "ze sebe plytete, odstup násilí od nich!" Vyučování má být jen prostředkem výchovy a nemá se jím přeopávat hlava, aby duše nehladověla a srdce nezatvrdelo. "Kto prospívá v umění a hyne v mrazech, spíše hyne, než prospívá." Tento výrok Komenského měl by být napsán velikými literami na průčelí každé učírny, kde ještě dnes duch byrokratismu dusí učitele a zabíjí tisíce dětských duší. Lze vůbec říci, že by jemná duše našeho arcibiskupa se zachvěla nad lelačím, co se naproti přiči jeho nejvznešenějšímu zásadám a co stále ještě ovládá školu i učitele pouze proto, že se o vnitřní povzneseň školy nestará ani lid, ani inteligence a o právných návrhů dobrých učitelů nicdo neobá. Svou podobiznu, své popisi našel by dnes Komenský téměř v každé škole, ale s duchem lasky svých zásad setkal by se jen tam, kde nadřízené neokostnatělí sákonictvím a farizejstvím. Ano, dik mnohým našim

školním inspektorům za to, že smí býti aspoň na chodbě sádrové poprsí nebo obraz na papíře nášeho nejlepšího vychovatele... — d. (Přítá dále.) M. Šard'iecký. WESTON, NEBR. — Vydavatelé "Pokroku"! Přiložené zasílám \$4.50 jako celoroční předplatné na "Denní a Nedělní Pokrok" a 50 centů zvlášt pro válečný fond. V úctě Geo. Šimánek. VALPARAISO, NEBR. — Ct. red. "Pokroku"! Zasílám poukázku, znějící na \$4.50 jako předplatné na "Denní a Nedělní Pokrok", jakoz i \$1.00 na C. N. S. S úctou John Suchý. ST. PAUL, MINN. — Zástupci našeho listu v Minnesotě, panu Matlachovi, poslal známý dopisovatel do českých listů pan V. Puček následující dopis: Winnipeg, Man., Canada, 15. dubna 1917. — Ctěný příteli! Zde Vám zasílám několik řádků. Všichni ze St. Paul, Minn., a z Chicaga jsme dneska ráno byli u lékaře a jsme všichni O. K., a zítra večer pojedeme do vojenských kasáren do Portage a zrovna dostaneme vojenský stejnočrta a ve stejnu ráno pojedeme do města Halifax, východního to přístavu a hned budeme sedati na loď, která jede do Anglie a dále pak do Francie. Cesta bude trvati asi 16 dní — zde ve vlaku 4 dni a po vodě 12 dní. Všem Sokolům vzkažu srdečný pozdrav a ještě srdečnější díky, bratři Sokolové a Sokolky, kteří jste nás přišli vysprovodit na stanici a zároveň děkují za všechny květiny. Prosím, dejte do "Minnesotského Pokroku". Se srdečným pozdravem, V. Pučeklik.

ÍSKA A RAKOUSKÝ KONSUL. Chicago, Ill. — "Svornost" píše: "K mnohokrát opakovaným ujištěním zástupců rakouské vlády v této zemi, že pan Frank Iška, vydavatel "Vesmíru" a handátel pracovníků na osvobození českého národa, není v rakouském žolitu a dělá všechno pro udržení rakouské vlády nad českým národem jenom z lásky a nadšení, přilude dnes jedno, neměně závazně jako všechna předělá. Pan Hugo Silvestri, do přerušení diplomatických styků, rakousko-uherský konsul v Chicagu, byl předvolán před soudem osvojeného právníka, aby složil svou výpověď ohledně viny nebo neví Iškova a jeho spojení s rakousko-uherskými úřady. Poněvadž po přerušení styků diplomatických přestal býti pan Silvestri konsulem a dle pokynů pravidel diplomatické služby vzdálil svoji osobnost ze svého působistě, požádal pan Iška, který, jak známo, s "pronikavým a vstranným úspěchem" žaluje celou řadu časopisů na náhradu nebo kriminál, aby před svým odjezdem byl pan Silvestri vyslechnut a řekl jemu poetivě a doopravdy, zda-li jemu, Iškovi, nějakých peněz vyplácel, nebo byl s ním v nějakém spojení. Stejně požádal, aby i washingtonský zástupce rakouské vlády pan Zwiflinek slavně paměti byl vzat před svým odstahováním se na druhou zemskou polokouli do výslechu ve Washingtonu a složil písemně výpověď ohledně svých styků s panem Iškou a snad i panem Melicharem. A poněvadž pan Silvestri ví, že tisíce lidí si láme hlavy a týrají si mozky, jak asi výpověď rakouských úředníků bude zníti, prohlašuje předem, aby ukončil tu trapnou nejistotu, že bude svědčeti, že je pan Iška nevinen jako novorozené rohátko, že všechno, co pro rakousko-uherskou oteovskou vládu konal a vše, co pro ni vytrpěl, musil činit z čistého vlasteneckého přesvědčení a že se mu děje zlá křivda, když je podestáván nebo dokonce zgnadován, že za to dostával tolik a tolik měsíčně. — Knihy, listiny a výplatní čky panu Silvestrim přinesené dokáží nade všechno jasně, že v nich žádné položky pro Išku nejsou. Výslech koná se před právníkem A. L. Lindmanem a řady nebylo toho, že i strana Iškova žalovaná chystá se položit panu Silvestrimu několik otázek, mohl by se referát o výlechu napsati předem."

HONORBILT SHOES. K vůli modě a pohodlí noste Mayer's HONORBILT SHOES. Pro celou rodinu. Zdejte svého obchodníka o Mayer stievice. Divejte se po obchodní známce na polehvi. F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.

3 95 51A.329 Only. Music Lovers Find Great Enjoyment In This Sweet-Toned PITCHLER ACCORDEON. Anyone can learn to play it. Has a quick response—a fine open action. Most attractive in appearance—beautiful blue panels decorated in gilt and surrounded by elaborate mouldings. 13 in. high, 6 1/2 in. wide—extends 15 1/2 in. 30 fancy wood keys—musk key-board. Order direct. The House of Montgomery Ward & Co. guarantees absolute satisfaction in every article bought of it. This is just one example of thousands of bargains open to Montgomery Ward & Co.'s customers each month of the year. Write for Special Catalog. Montgomery Ward & Co. N. A. 354 New York Chicago Kansas City Ft. Worth Portland, Ore. Write home most convenient to you.

BARVY. Zaručené barvy pro všechny potřeby. Barva na domy ... \$1.60 gal. Barva na stáje90 gal. Píšte nám o náš český barvotiskový ceník. Bude vám zaslán Z D A R M A. ČESKÝ OBCHOD BARVAMI. TABOR PAINT COMPANY 803 W. Madison St. CHICAGO, ILL.

JOS. T. VOTAVA PRÁVNÍK. Úřadovna: čta. pokoje 500 Bee Building. Telefon: Douglas 651. OMAHA NEBRASKA

C. H. Kubát. Český právník a notář. Zastupuje krajanů ve všech případech a soudě. Pokoj č. 403 Barker Bldg. Tel. Red 6197.

Adolf A. Tenopir, Český právník. Úřadovna: čta. 1355, roh 14. a William ulice. OMAHA NEBRASKA. Telefon: Doug. 8307. —Volejte notář—